



ΕΤΟΣ 64οv

13 Μαρτίου 2016

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 11 (3276)

ΚΡΥΨΙΝΟΙΑ ΚΑΙ ΜΥΣΤΙΚΟΤΗΤΑ

Πολλές φορές στή ζωή μας έρχόμαστε αντιμέτωποι μέ ανθρώπους κρυψίνους, τών όποιών ή όλη διαγωγή καί πολιτεία προδίδει ότι κάτι θέλουν ή κάτι έχουν νά κρύψουν. Μάλιστα δέ αυτό τό κάτι καθίσταται ή αιτία πολλών δεινών, μιās πού είτε ή περιέργεια τών άλλων εξάπτεται, μέ άποτέλεσμα νά καταλήγουν σε λήθος συμπεράσματα μέ όληθριες συνέπειες, είτε ό ίδιος ό μυστικοπαθής άπό αυτό πού κουβαλά μέσα του ύποφέρει τόσο, ώστε νά βιώνει δυστυχία ή και έλεγχο.

Άκόμη χειρότερα είναι τά πράγματα όταν αυτό τό όποιο επιδιώκεται νά παραμείνει κρυφό, δέν άφορα σε κάποιο πρόσωπο, αλλά άποτελεί τακτική όμάδας όλόκληρης. "Όταν πολλοί έχουν νά κρύψουν κάτι άπό τους ύπόλοιπους, τότε τίθεται θέμα σκοπιμότητας καί ασφάλειας. Μήν ξεχνάμε ότι ανά τους αιώνες συνωμοτικές όμάδες στάθηκαν πρόξενοι μεγάλων δεινών στην ανθρωπότητα, μιās πού σπανίως επιδιώκεται κάποιος εύγενής καί άνώτερος σκοπός, όπως ή έλευθερία κάποιου λαού. Συνήθως τίθεται θέμα διεκδίκησης έξουσίας, ή άπόκτησης έλέγχου επί τών ύπολοίπων, όπως έχουν κατά καιρούς κατηγορηεί, όχι άβάσιμα, κάποιες μυστικές ένώσεις, κρυφές όμάδες καί σέκτες.

Στή σημερινή ευαγγελική περικοπή δίνεται τό μέτρο, κατά τό όποιο ό χριστιανός μπορεί καί πρέπει άφοβα καί μέ ασφάλεια νά καλύπτει μέ πέπλο μυστικότητας πτυχές της ζωής του, ώστε αυτό πού καθίσταται κρυφό νά μήν άποτελεί κίνδυνο, πρώτιστα πνευματικό, για τον ίδιο καί τους άδελφούς του, αλλά νά διασφαλίζεται στό αιώνιο της μνήμης του Θεού. Άνανοηματοδοτείται έτσι καί αναπροσανατολίζεται μιá ικανότητα του ανθρώπου, καθώς πλέον αυτή στρατεύεται στην ύπόθεση του άγιασμού καί της θέωσης.

Η συγχωρητικότητα

Πλήν του μόνου αναμάρτητου Θεανθρώπου, δέν ύπάρχει άνθρωπος πού



ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ζ' 14-21)

Νηστεία καί ἄφεση τῶν παραπτωμάτων

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐάν γάρ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ Πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· ἐάν δὲ μὴ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ Πατήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὡσπερ οἱ ὑποκριταί, σκυθρωποί· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες. Ἄμην λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ νηστεύων, ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ πρόσωπόν σου νύψαι ὅπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ Πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ Πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρώσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι· θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς, οὔτε βρώσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν, οὐδὲ κλέπτουσιν. Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδιά ὑμῶν.

νά μὴν ἔχει ἀμαρτήσῃ. Κι ὅλοι αὐτό στό ὁποῖο ἀστοχήσαμε καί σφάλσαμε, διακαῶς προσπαθοῦμε νά τό κρατήσουμε κρυφόν, ὥστε νά ξεχαστεῖ καί νά σβῆσει. Πολλοί μάλιστα μεθοδεύουν τά μύρια ὅσα ὥστε νά ἐξαφανίσουν ἀποδεικτικά στοιχεῖα, νά καλύψουν ἴχνη, γενικά ὀτιδήποτε τοὺς συνδέει μέ κάποιον, μέ ἀνθρώπινα μέτρα θεωρούμενο ὡς μικρότερο ἢ μεγαλύτερο κακό.

Τί μᾶς ἴθει τό σημερινό Εὐαγγέλιο; Ἡ ἀνθρώπινη ἀμαρτία δέν πολεμιέται μέ τή λήθη καί δέν κρύβεται μέ τή σιωπή, καθὼς ἀπό μόνη της πολλῆς φορές βοᾷ καί εἶναι προφανής! Πῶς κρύβεται καί πῶς ἐξαφανίζεται ὥστε νά μὴ μᾶς ἐλέγξει; Μέ τή συγχωρητικότητα! Συγχωρῶ, δηλαδή ὄχι ἀπλῶς ἀνέχομαι, ἀλλῆ διαγράφω, ξεχνῶ καί δέν ἀφήνω νά ἐπηρεάσουν τήν ἀγάπη μου πρὸς τόν ὅποιο ἄνθρωπο, τά ὅποια παραπτώματά του. Δέν ἀντιπαρέρχομαι συγκαλύπτοντας τήν ἀμαρτία τοῦ ἄλλου, ἀλλῆ ἐπενεργῶ θετικά, ὥστε νά ἐκλιψῇ ἡ ἐκτροπή καί νά ἀποκατασταθεῖ ἡ κατάστασις εἰρήνης καί ἀγάπης πρὸς τόν πλησίον. Τότε καί μόνον τότε, ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί Πατρός συγχωρεῖ καί τά δικά μου ἀμαρτήματα καί τά ἐξαφανίζει, ὥστε νά μὴν καταστοῦν φανερά «ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως» ἐνώπιον ἀγγέλων καί ἀνθρώπων!

Ἄρετή χωρὶς ἐγωισμό

Ἄλλῆ καί ὅ,τι καλόν, ξεκινώντας ἀπό τήν πρακτική ἀρετή τῆς νηστείας, μᾶς καλεῖ τό σημερινό Εὐαγγέλιον νά τό ἀσκοῦμε στά κρυφά, δηλαδή κατὰ τέτοιο τρόπο ὥστε νά μὴν τό ἀντιλαμβάνονται οἱ ἄνθρωποι. Γιατί; Δέν πρέπει νά δίνουμε οἱ χριστιανοί τό «καλόν παράδειγμα» στοὺς ὑπολοίπους; Δέν πρέπει νά διαφημίζουμε τό καλόν ὥστε νά κυριαρχῇ στήν κοινωνία μας; Τά ἐρωτήματα αὐτά ἀγγίζουν τά ὅρια τῆς φαρισαϊκῆς λογικῆς, ἐνὸς τρόπου σκέψης, δηλαδή,

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Ἐάν συγχωρήσετε εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅ,τι κακὸ ἔχουν κάνει, θὰ συγχωρήσῃ καὶ σὰς ὁ Πατέρας σας ὁ οὐράνιος. Ἐάν ὁμως δέν συγχωρῆτε τοὺς ἀνθρώπους, τότε οὔτε καὶ ὁ Πατέρας σας θὰ συγχωρήσῃ τὰ παραπτώματά σας. Ὅταν νηστεύετε, μὴ γίνεσθε σκυθρωποὶ ὅπως οἱ ὑποκριταί, οἱ ὁποῖοι παραμορφώνουν τὰ πρόσωπά τους, διὰ νὰ τοὺς ἰδοῦν οἱ ἄνθρωποι ὅτι νηστεύουν. Ἀλήθεια σὰς λέγω, ὅτι ἔχουν λάβει τὴν ἀνταμοιβὴν τους. Σὺ, ὁμως, ὅταν νηστεύῃς, ἀλειψέ τὸ κεφάλι σου καὶ πλύνε τὸ πρόσωπόν σου, διὰ νὰ μὴ ἰδοῦν οἱ ἄνθρωποι ὅτι νηστεύεις, ἀλλὰ μόνον ὁ Πατέρας σου, πού εἶναι ἐκεῖ παρὼν κρυφά, καὶ ὁ Πατέρας σου, πού βλέπει τί γίνεται εἰς τὰ κρυφά, θὰ σέ ἀνταμείψῃ εἰς τὰ φανερά. Μὴ θησαυρίζετε διὰ τὸν ἑαυτὸν σας θησαυροὺς εἰς τὴν γῆν, ὅπου ὁ σκόρος καὶ ἡ σαπίλα τοὺς καταστρέφουν καὶ ὅπου οἱ κλέπται κάνουν διάρρηξιν καὶ τοὺς κλέβουν, ἀλλὰ θησαυρίζετε διὰ τὸν ἑαυτὸν σας θησαυροὺς εἰς τὸν οὐρανόν, ὅπου οὔτε σκόρος οὔτε σαπίλα τοὺς καταστρέφει καὶ ὅπου κλέπται δέν κάνουν διάρρηξιν καὶ κλέβουν. Διότι ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός σου, ἐκεῖ θὰ εἶναι καὶ ἡ καρδιά σου».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

πού προκάλεσε καὶ καλλιέργησε τὴν ὑποκρισίαν στὴν καθημερινότητα, στὸ ὄνομα δῆθεν τῆς ἀρετῆς, σκανδαλίζοντας πολλοὺς καὶ διαστρέφοντας τίς θεῖες παρακαταθῆκες.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ ἄνθρωπος τυγχάνει τόσο εὐάλωτος στὸν σκληρὸ ἐγωισμό καὶ τὴ ναρκισιστικὴ ὑπερηφάνειά του, πού εὐκόλῃ ἀποπροσανατολίζεται, αὐτοθαυμάζεται καὶ ἀντὶ νὰ ἀναφέρει πρὸς τὸν ἅγιον Θεὸ ὅποιοδῆποτε καλὸ ἐπιτυγχάνει ἢ ὅ,τι ἀγαθὸ τὸν χαρακτηρίζει, στρέφεται στὸν ἑαυτὸ του καὶ τὸν εἰδωλοποιεῖ. Ὅσο πιὸ γρήγορα, λοιπόν, κρύβουμε ἢ, ἀκόμη καλλύτερα ξεχνᾶμε, τὸ ὅποιο καλὸ ἐργασθήκαμε, τόσο πιὸ ἀσφαλεῖς θὰ εἴμαστε ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ μας τὸν ἴδιο, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν συνήθως ψεύτικο καὶ πάντως προσωρινὸ ἔπαινο τῶν ἀλλῶν ἀνθρώπων, πού ἔρχεται γιὰ νὰ μᾶς στερῆσει τὸν αἰώνιον καὶ οὐσιαστικὸ ἔπαινο τοῦ Θεοῦ!

Ὁ πνευματικὸς θησαυρὸς

Ὁ λαὸς μας λέει «κάνε τὸ καλὸ καὶ ρίξ' το στὸ γυαλὸ!»! Δηλαδή, τὸ καλὸ πού θὰ κάνει κρύψ' το τόσο καλὰ, ὥστε νὰ εξαφανιστεῖ. Δέν εξαφανίζεται βεβαίως τὸ καλὸ. Ἀπλῶς δέν ἐκτίθεται στὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἔτοιμοι πάντα νὰ διαστρέψουν ὅ,τι ἔγινε, νὰ παρεξηγήσουν προθέσεις, νὰ παρερμηνεύσουν κίνητρα καὶ σκοποὺς καὶ τελικὰ νὰ μὴν καταλάβουν. Ὁ μισόκαλος πατὴρ τοῦ ψεύδους ἔχει τὴν ἰκανότητα νὰ ἐμπνέει πόλεμον κατὰ τοῦ ὁποιοῦ καλοῦ κι ἐμεῖς δέν ἐπιτρέπεται νὰ τὸν διευκολύνουμε σέ αὐτό.

13 Μαρτίου 2016: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

«Ἀνάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ». Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ Λειψάνου Νικηφόρου πατριάρχου Κων/πόλεως († 846).

Πουπλίου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν ἱερομάρτυρος (β' αἰ.).

Ἦχος: πλ. δ' – Ἐωθινόν: Η' – Ἀπόστολος: Ρωμ. ιγ' 11 - ιδ' 4 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. στ' 14-21.

Ἡ ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 20 Μαρτίου, Α' Νηστειῶν (τῆς Ὁρθοδοξίας).

Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια' 24-26, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α' 44-52.

Στὸ τέλος τῆς σημερινῆς περικοπῆς ὁ Χριστὸς μᾶς μιλά γιὰ θησαυροῦ. Ὅχι ἐπίγειο, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἀποτελέσει ἀγώνα ζωῆς γιὰ ν' ἀποκτηθεῖ, μετὰ καθίσταται ἀγωνία γιὰ τοὺς κυρίους του, καθὼς τοὺς πνίγει ὁ φόβος μὴ τὸν χάσουν, μὴ τὸν βροῦν καὶ τοὺς τὸν ἀρπάξουν κ.λπ. Μιλά γιὰ οὐράνιο θησαυροῦ, ἀποτελούμενο ἀπὸ ὅσα ἀγαθὰ ἐργάστηκε ὁ ἄνθρωπος στὴ ζωὴ του, ὁ ὁποῖος δὲν κινδυνεύει ἀπὸ κλέφτες, φθορά, ἀνώματες οἰκονομικὲς συγκυρίες κ.λπ., ἀλλὰ προσαυξάνεται μὲ τεράστιο ἐπιτόκιο ἀκριβῶς γιατί ὁ χριστιανὸς ἀγαθοεργεῖ «ἐν τῷ κρυπτῷ», ὑποχρεώνοντας ἔτσι τὸν Θεὸ νὰ ἀνταποδώσει ἀσφαλῶς τὰ ἀπείρως πολὺ ἀπλήσια στὴν αἰωνιότητα.

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

ΣΥΜΕΩΝ ΚΟΥΤΣΑ, Μητροπολίτου Νέας Σμύρνης

ΣΤΟ ΚΑΤΩΦΛΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

Λειτουργικά καὶ κατανυκτικά κείμενα

Δώδεκα κείμενα πού ἀναφέρονται στὴν πνευματικὴ προετοιμασία τοῦ πιστοῦ γιὰ τὴ Μεγ. Τεσσαρακοστή, τὴν καρδιά τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους.

Ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας



Παρακολουθήστε τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίσεις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr